

ПРОЛЪТЪТА ПРИСТИГА!

Децата :

Слънце, слънце, мило,
где се бѣше скрило
толкова далече,
та не грѣшъ вече ?

Слънчо :

Горе въ планината
спѣхъ въ пещерата
въ тази нелюбима
мразовита зима.

Децата :

Знаемъ, сега идешъ
само да ни видишъ ?

Слънчо :

Водя ви дечица,
Пролѣтъта-Царица.
Тя пристига вече
много отдалече.
Носи ви букети
съ най-различно цвѣте —
кукурякъ, иглика,
синчець, перуника.

Децата :

Ами птички мили
води ли, кажи ни ?

Слънчо :

Пролѣтъта-Царица
води ви дечица,
много пѣстри птички
въ райскитѣ горички,
жабки въвъ блатата,
щъркели въ гнѣздата,
зайчета въ горитѣ,
мечки въ планинитѣ.
Радости за всички
мънички душички,
че сте добродушни,
мили и послушни,
че сте като птички
кротки и добрички!

Атанасъ Душковъ

ЖЕЛАНИЕ

Ще впрегна вѣтъра въ колата
и ще му кажа: „Хайде! Ди!
Води ме вредомъ по земята,
накрай свѣта ме заведи!“

Ще видя облацитѣ бѣли
какво въ небето ги държи,
где свършватъ морскитѣ предѣли,
луната много ли тежи.

Ще срещна слънцето въ простора
и ще му кажа: „Слънчо, азъ
видѣхъ какъ мръзнатъ долу хора—
земята стѣга се отъ мразъ“.

и то ще слѣзе отъ небето —
надъ нивитѣ ще затрепти;
ще се обади пакъ шурчето
и макътъ пакъ ще да цвѣти.

Георги Владимировъ